

[Socialministeren.]

nøje sammen med det endnu ikke afklarede spørgsmål om åndssvageforsorgens fremtidige organisation. Jeg har derfor fundet det rigtigst at foreslå, at den ved § 5 i lov om foranstaltninger vedrørende åndssvage omhandlede lovrevision, der skulle have fundet sted i folketingsåret 1957-58, udskydes et år, men har dog på den anden side ment allerede nu at burde fremsætte forslag til forlængelse af den i lovens § 4, stk. 2, fastsatte frist af 14 dage for åndssvageanstaltningernes ledelse til at træffe afgørelse af en fremsat anmodning om udskrivning, idet anstaltsledelserne på baggrund af de siden 1954 indhøstede erfaringer er betænkelige ved denne forholdsvis korte frist. I denne forbindelse kan jeg også anføre, at højesteret i en skrivelse til justitsministeriet har udtalt, at højesteret finder den omhandlede 14 dages frist for kort. Fristen foreslås derfor forlænget til 1 måned.

Jeg skal med disse bemærkninger tillade mig at anbefale de to lovforslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg tillader mig herved for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje m. v. (*Administrativt bestemt frihedsberøvelse*).

Da folketinget i folketingsåret 1953-54 gennemførte lovgivningen om domstolsprøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse, blev der i lovene indsat bestemmelse om, at de skulle optages til revision i folketingsåret 1957-58.

Justitsministeriet anmodede under henvisning hertil domstolene om, at der til justitsministeriet måtte blive indsendt udskrifter af alle afgørelser om lovligheden af administrativt bestemt frihedsberøvelse, ligesom man anmodede dommerne ved underretterne om at indsende udskrifter til præsidenten for vedkommende landsret. Justitsministeriet har til indenrigsministeriet og socialministeriet videresendt udskrifter af afgørelser i henhold til de under disse ministerier hørende love.

Justitsministeriet, indenrigsministeriet og socialministeriet har på denne måde nøje kunnet følge praksis, ligesom man nu fra landsretspræsidenterne har modtaget oplys-

ning om domstolenes erfaringer ved behandlingen af disse sager.

Dette materiale bekræfter, at de omhandlede love i det store og hele har virket tilfredsstillende.

Landsretspræsidenterne har dog gjort opmærksom på, at der kunne være spørgsmål om ændring med hensyn til visse af de processuelle bestemmelser, således som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget.

Justitsministeriet foreslår herefter alene to ændringer til retsplejelovens kapitel 43 a.

I § 471 foreslås indføjet en bestemmelse om, at retten, når særlige omstændigheder taler derfor, kan bestemme, at den frihedsberøvede skal forlade retssalen under bevisførelsen eller under en del af denne. Den frihedsberøvede skal, når han atter inklades i retssalen, gøres bekendt med, hvad der er foregået under hans fraværelse. Begrundelsen for ændringen er dels, at det kan modvirke behandlingen af den frihedsberøvede, at han i retten har adgang til direkte at påhøre f. eks. lægernes forklaringer om hans psykiske tilstand, dels at vidner, f. eks. pårørende, der må afgive forklaringer til ugunst for den frihedsberøvede, kan blive udsat for ubehageligheder fra denne.

Endvidere foreslås § 475 ændret således, at ankefristen bliver 4 uger som sædvanligt i underretssager. Når man i 1954 foreslog en ankefrist på 14 dage, var det af hensyn til det ønskelige i at fremskynde den endelige afgørelse om frihedsberøvelsen. Erfaringerne siden lovens ikrafttræden har imidlertid vist, at en fravigelse af den almindelige ankefrist på 4 uger ikke er påkrævet.

Med hensyn til revisionen af de særlige love om de forskellige arter af frihedsberøvelse bemærkes, at socialministeren har fremsat særskilte lovforslag om revision af lovgivningen vedrørende frihedsberøvelsen inden for børneforsorgen og åndssvageforsorgen.

For så vidt angår de øvrige love om frihedsberøvelse, som er nævnt i nærværende lovforslags § 2, har de respektive ministerier ikke ændringer at foreslå, og revisionsbestemmelsen i disse love foreslås derfor ophævet, for så vidt angår de under indenrigsministeriet og socialministeriet hørende love efter aftale med disse ministerier.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærknin-